

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **L. K.**, bytem B., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.5.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 2.5.2017 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017 č.j. X*, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.12.2016*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), když podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-jih ze dne 1.12.2016 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 10.4.2016* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 6.4.2016 (*správně 6.4.2017*) bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní

schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice daného rozmezí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zhoršující se zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně posouzen, proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-jih vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ ze dne 1.12.2016 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 6.4.2017 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 10.5.2017 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 10.4.2017 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 12.4.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 29.8.2017 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (10.4.2017) byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; datum vzniku invalidity komise stanovila 29.3.2017 neurologickým nálezem (konstatováno již těžší funkční postižení celé páteře); vzhledem k věku žalobce a charakteru postižení v oblasti pohybového aparátu komise považovala kontrolní lékařskou prohlídku invalidity za neúčelnou. PK MPSV na základě lékařských nálezů dokládajících průběh onemocnění, postupné zhoršování klinického nálezu na podkladě progredujících degenerativních změn páteře a kloubů DK, oproti posouzení lékařem OSSZ i ČSSZ hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky - středně těžké funkční postižení. Jedná se již o závažné postižení celé páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky trvale těžšího stupně,

v oblasti hrudní páteře těžkého stupně, s insuficiencí svalového korsetu, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny, projevy kořenového dráždění nejsou přítomny. Míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV stanovila horní hranici procent. rozpětí, tj. 40%, a zohlednila tak i výrazné omezení hybnosti a možnost fyzického zatížení zejména v ramenních a kyčelních kloubech, ale i v kolenou; rovněž tak zohlednila i kvalifikaci žalobce, který celoživotně pracuje fyzicky jako dělník, skladník, manipulát. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti komise ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila, neboť ostatní uvedená zdravotní postižení již na míru poklesu pracovní schopnosti nemají žádný významný dopad (nefrolitiáza, chronická laryngitis, polyp levé hlasivky, lehká nedoslýchavost). Žalobce není schopen těžké fyzické práce, zvedání a přenášení těžších břemen, trvale ve vynucené poloze, práce v nepříznivých klimatických podmínkách, práce s přetěžováním DK delší chůzí nebo stáním, práce s nutností zvedání horních končetin nad hlavu; je schopen lehčí práce v režimu pro vertebropaty. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./. Pro úplnost krajský soud dodává, že podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.4.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29.8.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 29.3.2017*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2017 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 29.3.2017 a tedy i k 10.4.2017 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 29.3.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 45/2017-28 ze dne 6.11.2017, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobce již v řízení o námitkách. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. *Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity*, za současného splnění další zákonné podmínky, a to *potřebné doby pojištění* stanovené v § 40

odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity (viz shora), tudíž získá-li žalobce potřebnou dobu pojištění, bude mu přiznána i výplata důchodu.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce nepožadoval náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 6. listopadu 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně